

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 31.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867736752/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Udtryk, at han var en Æreskjender, en Menneske uden Forstand, og med den sorteste moralske Karakter. G: loe, thi han troede det mere passende end at skjælde igjen, da han først havde søgt at overtyde den opbragte om, det aldrig havde været hans Hensigt at fornærme ham, men forgjæves. — Imidlertid, da G: kom hjem, syntes han, Skjeldereren fortjente en liden Revselse. Han samlede de faa Træk i *'s Liv, som han kjendte, satte flere til og udførte det paa en latterlig Maade. Han skrev omtrent 100 Linier¹. — Det kan Jeg gjerne tilgive ham men [ei] det følgende — og af Glæde over sin Opfindelse viiste han det til et par gode Venner, som han troede kunde lie, og som kjendte Personen. — De gavede det deres hele Bifald, og skjønt G: snart indsaae det uanstændige i en sliig Hevn, fortsatte han dog Fortællingen — efter at have slettet det personlige ud — under Navnet Maane Mølleren. — Tankerne i den ere stundum naragtige nok, men Versifikasjonen er noget tvungen, saa er der og en Deel Vaas i den, men i det hele tør Jeg ei kalde den slet, da Jeg saa maaskee kom til at give alle G.s følgende Rimer samme Navn, hvilket Jeg — som hans Biograf — for min egen Æres Skyld nok lader være. —

Nu flød det da dygtig fra ham. — Han skrev en Fortælling under Navn af Den strandede Dyd, en gandske original Frembringelse, som dog — med Forfatterens Tilladelse — paa Versebygningen nær ei duer meget. — Derpaa skrev han den abderitiske Gesant, hvortil Stoffet var følgende: Den engelske Flode laae i Aaret 1801 ved Kjøbenhavn. — I bange Forventning af de Ting, som skulde skee, ønskede ogsaa Stubbekjøbings Indvaanere at vide Enden paa Tingene, før Posten(s) bragte Kundskab derom. — Nu afsendte De — saa siger man — en halt Skræder som gaaende Expresee. Da G.s Rimelyst igjen vaagnede, huskede han denne naragtige Anekdot og satte den paa Rüm, ligesom han herved benyttede sig af sin lokale Kundskab, om en søvrig Magistrats-Person og et hæderlig bevæbnet Borgerskab. — Denne Fortælling troer Jeg, kunde — med nogen Forandring — forelægges Publikum ved Leilighed, saasom den paa den alvorligste Maade fremsætter latterlige Ting, og blot dette plejer at vække Interesse hos den tænkende Læser, naar Udførelsen ei er meget slet.

I denne Tiid var det ellers, G: fik sit første Kjendskab til Pro-

¹ I en af Grundtvigs gamle Stilsbøger findes: "Spotte-Aria eller Rid-Vise (Pasquill)", hvori Personen nævnes Hr. Knudsen.

Af Grundtvigs Dagbøger

sodien ved at læse Badens danske Grammatik. — En god Ven laante ham Samsøes Skrifter, han læste Dyveke og fandt den skøn. — Han saa den udkastede Plan til Marsk Sti, tog Pen i Haand og skrev, saa got han kunde, 1te Akt, men nu erindrede han, Rahbek havde skrevet, man kunde vente Planen udarbejdet af en yndet Digter¹. At denne Udladelse ikke sigtede paa ham, indsaae G: strax og smed Pennen. — Siden havde han nær taget den igjen, da han saa det skønne Stof — som han troer — mishandlet af en vis Salomon Soldin², men han kuede sig selv, ved at erindre dels at man ei kan skrive got, fordi man kan see, en anden skriver slet, dels at en god Plan er det ringeste — saa klog var han da blevet — til en god Tragedie. — Men før han kom saavidt, havde han skrevet to Akter af en Tragedie, skulle hedt Ali. Det duede slet ikke.

Nu fik han isinde at skrive en Komoedie Skoleholderen i 5 Akter og skrev den. — Ligesaa skrev han en rimet Tingest — De besmurtte Strømper. — Tildragelsen er paa nogle faa Ting nær passeret i Kjøbenhavn i min Tiid, ligesom Jeg selv har hørt den af ham, som trak Synderen op, nemlig Doktor Mynster.

Nu ere vi i August 1802. At Grundtvig ifølge ovenanførte Systemer ei læste megen Theologi, er klart, dog havde han i April antaget Manuduktør, hvortil han sattes i Stand ved, at hans Broder, som blev Præst paa Gvinea, forordnede ham en maanedlig Understøttelse af 4 Rdr.³. — Hans børnløse hovedrige Morbroder gav 2. — Blot for Sammenligningens Skyld sættes det.

Først i August rejste G: hjem paa sin Fod — de 2 sidste Mile undtagne. — Sidst i September læste han flittig Theologi, thi han gennemgik i den Maaned — foruden en Slump Dogmatik, — det hele Ny Testamentes — Undtag Mark. Luk. og Ap. Gjer., dem Vi ei læse — Exeges. — Men i November fik han i Sinde at prøve sin Lykke hos Theater Direksjonen. Han — ved Skougaard's Hjælp — afskrev og tilsatte endeel i ovenmeldte Skoleholderen⁴, indkneeb den i 3 Akter og sendte den d: 28de November ind — i en Konvolut, hvori stod skrevet:

P. M.

Indlagt følger en Komedie, som Forfatteren ønskede bedømt

¹ 1816 udkom T. C. Bruno: Erik Gipping, et Sargespil. ² S. Soldin: Marsk Stig, et romantisk Skildrer af det 13de Aarhundrede, 1802. ³ Broderen Niels Grundtvig rejste i Juli 1802 til Guineakysten, hvor han døde i Maj 1803. ⁴ Detis, af Skougaard afskrevne, Eksemplar af "Skoleholderen" findes blandt Grundtvigs efterl. Papire.